

ГЛАВА VIII

ТРАКО-СЛАВЯНСКИ КОМИТЕТЪ

1. ИСТОРИЧЕСКИ МОМЕНТЪ ВЪ ГЪРЦИЯ. — Атинският периодъ отъ живота на Селимински, който обхваща близу четири и половина години (отъ пролѣтътъ на 1840 до срѣдата на 1844 г.), е най-богатъ откъмъ умственъ трудъ, плодоносни идеи и разнородни патриотически почини. Достигналъ пълната си мъжка зрѣлостъ, опрѣнъ на продължителенъ житейски опитъ и налучкалъ истинското си призвание, за да бжде вътрешно спокоенъ и свободенъ, той може да мисли не само за своитѣ университетски занятия, но и за множество актуални въпроси на българското политическо и духовно развитие. По природа склоненъ къмъ постоянна рефлексия и къмъ установяване на единъ широкъ мирогледъ, той се домогва да постави българскитѣ национални интереси въ рамкитѣ на общото европейско положение и да тълкува събитията въ хармония съ своята практическа и научна философия. Нищо отъ онова, което е факторъ въ голѣмитѣ международни отношения и специално въ Източния въпросъ, не му е чуждо, и ако историята и съвременнитѣ обществени идеи му помагатъ да схване правилно задачитѣ на българското възраждане, то близкиятъ му досегъ съ българската действителностъ го подсъща почти винаги щастливо за неотложнитѣ нужди на образованието или на черковната ни политика. Въ пълно съгласие съ Априлова, съ когото го свързва еднаква гръцка школа и еднакъвъ трезвенъ погледъ върху нѣщата, той ще си уяснява най-близкитѣ цели на нашата просвѣта, ще въздействува върху единъ отборъ интеллигентни младежи въ Атина, за да се проникнатъ тѣ още по-силно отъ чувство на дългъ къмъ родината, и ще проповѣдва една органически изградена програма за нравствена, умствена и социална обнова на народа ни, за да се издигне тоя до равнището на културнитѣ народи. Не стига усърдието му като вдъхновителъ на атинскитѣ гимна-